Woensdag, 9 Juni 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3922

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zonnags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Waarschuwing van Roosevelt aan de As.

„Elk gebruik van gas door den vijand zal ogenblikkelijk door de Verenigde Landen beantwoord worden."

Geallieërd ultimatum aan Plantelleria.

NAZIES VERWACHTEN DE INVASIE.

John Colburn seint uit Stockholm:

De Berlijnse correspondent van Stockholms „Tidningen" deelde mede, dat volgens Duitse militaire kringen de Duitse officieren elk uur moeten rekenen op een Geallieërde invasie. Deze kringen zouden rekenen op een machtige duikbotenvloot om te helpen de landingsverrichtingen der invaliers te verijdelen.

De correspondent zeide, dat Duitse militaire kringen hem hebben verteld, dat zij uitkijken naar Geallieerde aanvallen op België, de Noordelijke Franse kust, Zuid-Frankrijk, Italië en de Balkan. De Berlijnse correspondent van de „Svenska Dagbladet" zeide tegelijkertijd, dat volgens Dr. Kurt Pseisser, de Duitse militaire analist, de eerste aanval uit de Middellandse Zee zal komen, aangezien de Geallieërden drie goed geoefende en schitterend uitgeruste legers — 2 Britse en 1 Amerikaans — klaar hebben met een reserve van Franse troepen. De Duitsers zouden hebben gezegd, dat de Geallieërden sterker worden en niet onderschat moeten worden en waarschijnlijk een „slim invasie-plan" zullen uitvoeren.

Volgens de Zweedse pers zeggen zij, dat de aanval geen volledige verrassing kan zijn omdat alles voor de verdediging gereed is, doch het ogenblik van de invasie en de punten van de landing zouden een betrekkelijke verrassing kunnen vormen voor een korte periode.

Men zegt dat het Duitse Hoofdcommando verscheidene aanvallen verwacht en de hoofdmacht van de troepen in het binnenland samentrekt en niet langs de kust verspreid, zodat de strijdkrachten kunnen worden verplaatst naargelang het nodig blijkt. De correspondent van de „Tidningen" zeide, dat de Berlijnse militaire kringen erop wijzen, dat het slechts 35 minuten over het Engelse Kanaal is naar Noord-Frankrijk. Hij gaf een beeld om aan te tonen wat zou kunnen gebeuren indien de invasie daar plaatsvindt: Britse oorlogsschepen zouden een verschrikkelijk vuur afgeven op de kustbatterijen, vergezeld van een massa-luchtbombardement.

Kleine landingsboten, die elk 120 man kunnen voeren, zouden onder dekking van het gordijnvuur naar de kust varen, waardoor ongeveer 50.000 mannen in de eerste golf aan land kunnen worden gezet. Zodra de aanval ontdekt is zullen de Duitsers duikbotengroepen samentrekken, die nu waarschijnlijk gestationeerd zijn rond de mogelijke invasie-gebieden en wachten op de Geallieërde aanval. Samen met de luchtmacht zullen zij trachten de landingen te verijdelen. Volgens Duitse schatting zouden slechts 13.000 van de eerste 50.000 man bij de landing een bruggehoofd kunnen vestigen. (Stockholm, (AP) 8.6).

ROOSEVELT LAAT NIETS LOS OVER EEN EUROPESE INVASIE.

Op zijn persconferentie weigerde President Roosevelt commentaar te leveren op de uitzichten van een invasie in Europa. Hij weigerde ook uit te weiden van het Noordamerikaans standpunt over Churchills verklaring in het Parlement, dat een strijd over zee en land van ingewikkelde aard in het verschiet is. Toen hem gevraagd werd of een Noordamerikaans officier gekozen is om de invasie van Europa te leiden, weerde Roosevelt de vraag en deelde hij aan de verslaggevers mede, dat zij zullen weten enkele maanden na de benoeming (Washington, (AP) 8.6).

IETS VOOR ONZE IN.-CU.

De Noordamerikaanse Raad voor de Economische Oorlogvoering maakte bekend, dat men aanvragen zal overwegen voor vergunningen om artikelen uit te voeren, welke geplaatst zijn op de „niet-essentiële" lijsten. Bolivia, Chili, Colombia en Venezuela komen hiervoor in aanmerking [Curaçao wordt niet genoemd, als gewoonlijk. — Red.]

De bekendmaking zeide, dat dit in lijn is met de politiek van een steeds grotere soepelheid in de uitvoerbepalingen. Het Bureau voor Uitvoer zal de aanvragen van Noordamerikaanse exporteurs overwegen in de gevallen, waarin de exporteurs kunnen aantonen, dat het product dringend nodig is of dat ongemak zal worden geleden, ingeval de uitvoervergunning geweigerd wordt.

Men verklaarde, dat de lijsten van „niet-essentiële" producten, gelijk opgesteld door de Latijns-Amerikaanse landen, die samenwerken met de Verenigde Staten van Noord-Amerika, bedoeld zijn als „hulp aan de exporteurs" om de producten aan te geven, die anders van de betrokken landen geen aanbeveling tot uitvoer zouden krijgen [op Curaçao de Curaforms; op Aruba de Aruforms — Red.]. Hieraan werd toegevoegd, dat de „niet-essentiële" lijsten geen lijsten van „verboden artikelen" zijn. Volgens de bekendmaking werd de beslissing om de aanvragen te overwegen, getroffen op aanbeveling van Noordamerikaanse exporteurs, die door de lijsten werden benadeeld (Washington, (AP) 8.6).

PRESIDENT VAN PARAGUAY ARRIVEERT IN MIAMI.

President Higinio Morinigo van Paraguay arriveerde per vliegtuig in Miami voor een staatsbezoek aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Morinigo werd verwelkomd door autoriteiten van Leger, Marine en State Department, bij aankomst uit San Juan (Puerto Rico). Er stond een erewacht opgesteld en een militaire band begroette hem. Morinigo schouwde de wacht alvorens naar zijn hotel te gaan. Woensdag reist hij door naar Washington (Miami, (AP) 8.6).

COMMUNIQUE VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 7 Juni 's morgens werden ongeveer 40 of 50 Japanse 0-jagers en torpedobommenwerpers door Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen aangevallen in de buurt van de Russell-eilanden. 19 0-jagers werden neergeschoten en 6 beschadigd. De Noordamerikaanse verliezen bedragen 7 vliegtuigen, doch 3 vliegers zijn gered. Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 7 Juni werden nog 8 Japanners gedood op het eiland Attu. Nog 11 vijandelijke manschappen pleegden zelfmoord met granaten nadat zij omsingeld waren door de Noordamerikaanse legertroepen in de Chichagof-vallei. Het totale vijandelijke doden — voor zover bekend — bedroeg tot 7 Juni 1826" (Washington, (AP) 8.6).

NIEUWE RUSSISCHE BOMMENWERPER.

De Russen maakten bekend, dat zij een nieuwe bommenwerper hebben, die zeer doeltreffend gebleken is bij aanvallen op het Duitse achterland. De bommenwerper behoort tot de Ilinsjin reeks. Er werden geen bizonderheden verstrekt, behalve dat de bommenwerper sinds begin Mei gebruikt wordt. „Rode Ster" zeide, dat rapporten van Russische guerrilla's de ernstige schade bevestigen, welke de bommenwerper achter de Duitse linies aanricht. Op een punt werden 10 Duitse treinen vernield. Op een ander werden 1500 Duitsers in barakken gedood. De herhaalde bezoeken van de „IL-4" heeft de volgende verklaring van de Duitsers uitgelokt, volgens de Russen: „Iedereen praat over de Russische bombardementsaanvallen. Wij bidden God, dat zij ons met rust zullen laten" (Moskou, (AP) 8.6).

ROOSEVELTS DERDE WAARSCHUWING TEGEN GEBRUIK VAN GAS.

Op een persconferentie las President Roosevelt de volgende verklaring voor:

„Van tijd tot tijd sedert de huidige oorlog [illegible] dat een of meer der asmogendheden ernstig overweegt om gifgassen of onmenselijke middelen in de krijg te gebruiken. Ik ben niet genegen te geloven dat enig land, zelfs onze huidige vijanden, tegen het mensdom zulke verschrikkelijke onmenselijke wapenen zouden kunnen of willen gebruiken. Bewijzen, dat de asmogendheden hiertoe kennelijke toebereidselen treffen, worden echter steeds meer gemeld uit verschillende bronnen.

Het gebruik van zulke wapenen is veroordeeld door de algemene opinie van het beschaafde mensdom. Dit land heeft hen niet gebruikt en ik hoop dat wij nooit gedwongen zullen worden hen te gebruiken. Ik verklaar nadrukkelijk, dat wij onder geen enkele omstandigheid tot het gebruik van dergelijke wapenen zullen overgaan, tenzij zij het eerst door onze vijanden toegepast worden.

Als President der Verenigde Staten en Opperbevelhebber der Noordamerikaanse strijdkrachten wil ik buiten enige twijfel duidelijk maken, aan elk onzer vijanden die van plan is tot het gebruik van zulke wanhopige en barbaarse methoden over te gaan, dat handelingen van deze aard, tegen elk der Verenigde Landen gebruikt, zal worden beschouwd als gericht tegen de Verenigde Staten zelve en dienovereenkomstig zal worden behandeld. Wij beloven, dat elk van deze misdaden ogenblikkelijk op gelijke wijze zal worden beantwoord en ik voel mij verplicht thans de legers van de as en het volk van de as in Europa en in Azië te waarschuwen, dat de verschrikkelijke gevolgen van deze onmenselijke methoden door hen snel en zeker op hun hoofden zullen neerdalen. Elk gebruik van gas door elk der asmogendheden zal daarom ogenblikkelijk worden gevolgd door de meest volledige wedervergelding op de munitie-centra, zeehavens en andere militaire doelen over de gehele lengte en breedte van zulk een asland" (Washington, (AP) 8.6).

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN NOORD-AFRIKA.

„Een strijdmacht van kruisers en torpedojagers bombardeerde gisteren het eiland Pantelleria. De resultaten zijn bevredigend. Het vuur werd in zekere mate beantwoord, doch onze schepen leden geen verliezen of schade. Het eiland werd gisteren ook aangevallen door bommenwerpers en eveneens in de voorgaande nacht. Vijandelijke bases in het Zuiden van Sardinië werden gisteren gebombardeerd. Een vijandelijk vliegtuig werd tijdens de dag neergeschoten. Een onzer vliegtuigen wordt vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 9.6).

COMMUNIQUE VAN CAIRO.

Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten luidt als volgt: „In de nacht van 7 op 8 Juni vielen zware bommenwerpers van de Royal Airforce de aanlegplaats van de veerdienst en de spoorwissels te Messina aan. Ontploffingen werden gezien nabij de aanlegplaats, een goederenstation en locomotieven-loodsen. Er ontstonden vele branden waaronder een grote brand nabij het voornaamste spoorwegstation. Onze lichte bommenwerpers en lange afstands gevechtsvliegtuigen deden gisteren enkele geslaagde aanvallen op de vijandelijke scheepvaart op de Aegeïsche Zee en nabij de Westkust van Hellas. Op de Aegeïsche Zee werden 2 zeilschepen in brand gezet, een ander helde ernstig over en nog een ander gaf rook af. Twee sleepboten werden aangevallen aan de ingang van de Golf van Corinthe en er werd rook op een ervan gezien.

De vliegtuigen vielen ook een goederentrein aan, beschadigden een locomotief en enkele vrachtauto's nabij Pyparissia en brachten een trein tot staan. Van deze en andere verrichtingen keerden al onze vliegtuigen veilig terug" (Cairo, (AP) 9.6).

PANTELLERIA SLAAT ULTIMATUM VAN GEALLIEERDEN AF.

Het volgende Italiaanse communiqué werd door de radio van Rome uitgezonden:

„Het garnizoen van het eiland Pantelleria, dat gisteren ononderbroken uit de lucht werd aangevallen, heeft een verzoek tot overgave van den vijand niet beantwoord. Het eiland werd ook hevig gebombardeerd door een grote vlootmacht.

Een vijandelijk schip werd getroffen door onze vliegtuigen. Bij de aanvallen werden 5 vijandelijke vliegtuigen vernield door onze luchtdoel-batterijen en 10 door jagers. Boven de Zuidkust van Sicilië schoten Duitse jagers 2 Spitfires neer. Een vijandelijke aanval op Carbonia en omgeving had tot gevolg, dat enkele gebouwen instortten en enkele branden ontstonden. Enkele personen werden gewond".

Radio-Rome deelde nog mede, dat strooibiljetten, die gisteren uit de lucht geworpen werden, vroegen om de overgave van het eiland Pantelleria tegen 12.30 uur Curaçaose tijd op Dinsdag. Volgens Rome is Pantelleria de laatste dagen het doel geweest van vier vlootbombardementen en 140 luchtaanvallen. 2 Geallieerde waarnemers zeggen, dat het verwerpen van een eis tot overgave gewoonlijk wordt gevolgd door een aanval. De uitzendingen van de as gaven echter niet te kennen of de Geallieerde eisen een directe bedreiging van invasie inhielden van het kleine eiland op 65 kilometer van Kaap Bon (Londen, (AP) 9.6).

Het nieuws van vandaag.

Over de verklaring van Churchill, dat „ingewikkelde grootscheepse verrichtingen over land en zee naderen" wordt nogal gespeculeerd door vriend en vijand. Algemeen wordt deze verklaring echter uitgelegd als een bedekte toespeling op de komende invasie van Europa. De Duitsers wijden er bizondere aandacht aan en volgens Zweedse correspondenten in Berlijn verwachten de nazies elk ogenblik de invasie. President Roosevelt wilde ook niets loslaten over de plannen op zijn gebruikelijke persconferentie. Zelfs wilde hij niet zeggen of reeds een Geallieerde Opperbevelhebber voor de toekomstige krijgsverrichtingen in Europa benoemd is. Dit zal wel blijken, zeide hij.

De eerste aanval wordt verwacht in het Middellandse Zeegebied, waar Pantelleria het middelpunt is van Geallieerde vloot- en luchtbombardementen. Het communiqué, dat vandaag uit Rome kwam, deelt mede, dat de verdedigers van Pantelleria een Geallieerde eis tot overgave hebben afgeslagen. Het ultimatum zou gisteren om 13 uur zijn afgelopen (blz. 1).

De bombardementen op Europa zelf zijn de laatste dagen vrijwel geheel stil gelegd, als men Messina en andere kustplaatsen op Sicilië niet medetekent. Duitsland heeft wel reeds een week lang een ongekende rust genoten. Maar of men in Duitsland hierover verheugd mag zijn, zal later nog blijken.

In Rusland blijft het bij een verwoede luchtstrijd. Duitsers bombardeerden Gorki voor de derde maal binnen vijf dagen. Russen vielen de Duitse vliegvelden verbindingswegen aan. Hierbij verricht een nieuwe Russisch bommenwerper, de Ilinsjin 4, schitterend werk. De nazies zijn als de dood voor dit toestel hetgeen blijkt uit verklaringen van de gevangenen.

Boven de Russell-eilanden in de Salomons Archipel zijn weer eens 19 Japanse 0-jagers neergeschoten en nog 6 beschadigd. U.S.A.-verliezen: 6 vliegtuigen.

In Algiers werkt het nieuwe Franse Comité voor de Nationale Bevrijding verder om de zaken volkomen te regelen. In Buenos Aires is het nieuwe régime van Generaal Pedro Ramirez geïnstalleerd en men verwacht, dat het verbreken van de betrekkingen tussen Argentinië en de As niet lang zal uitblijven (blz .1).

In Washington gaf President Roosevelt een derde waarschuwing aan de As tegen het gebruik van giftige of bedwelmende gassen. „De Verenigde Landen", zo zeide de President, „zullen hierop snel en geducht antwoorden".

Churchill voor het Lagerhuis.

„de volledige vernietiging van onze vijanden tot stand te brengen door bombardementen uit de lucht behalve nog alle andere methoden".

„Het is mogelijk, dat wij vele tegenslagen zullen hebben, doch ik heb altijd naar deze zomer uitgezien als een periode, die gunstig voor ons zal zijn".

Wereldorganisatie gebouwd op het Britse Gemenebest van Landen en de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

Hieronder volgt de rest van de redevoering, welke Premier Churchill gisteren in het Engelse Lagerhuis hield en waarvan wij reeds het begin publiceerden:

„Toen ik Tripolitanië in Januari bezocht had ik het genoegen de troepen van het 8ste leger te zien, die ik tevoren had ontmoet in de linie bij El Alamein, vóór hun overwinning en schitterende opmars over de woestijn. Ik was biezonder verheugd ditmaal het 1ste leger te zien, dat na een moeilijke tijd in regenachtig weer op dreef gekomen is en de eer had met zijn kameraden van het tweede Noordameri- [illegible] Afrika toe te brengen.

De verliezen in Tunis.

De Britse verliezen in Tunis zijn ernstig geweest. Het 8ste leger heeft, sinds het de grens van Tripolitanië overstak, ongeveer 11.500 man verloren. In het geheel werden 35.000 gedood, vermist en gewond in de krijgstocht van de twee Britse legers. Het totale aantal gevangenen dat gemaakt werd door de Geallieerden bedraagt thans 248.000 — 24.000 meer dan het tevoren bekend gemaakte totaal.

Er moeten zeker 50.000 man van den vijand gedood zijn, waardoor zijn algehele verlies in Tunis alleen ongeveer 300.000 man bedraagt. Meer dan de helft van deze mannen waren Duitsers. In feite waren van de 37.000 gevangenen, die door het Noordamerikaanse tweede corps gemaakt werden — meer dan de omvang van een geheel legercorps — 33.000 Duitsers. Het Franse 19de corps leidde ook 10.000 Duitsers en Italianen gevankelijk naar het achterland. De Fransen moeten, na al wat hun land doormaakte, hebben gevoeld, dat zij de grote dagen van Foch en Clemenceau deden herleven. Bij dit alles is nog niet inbegrepen de zeer zware verliezen, welke aan de Duitse en Italiaanse strijdkrachten werden toegebracht bij het oversteken van de zee, door de Geallieerde luchtmacht, de Britse duikboten, kruisers, torpedojagers en motor-torpedoboten. Deze Britse vlootmacht vormde tegelijk een niet te overkomen hindernis tussen den vijand in Tunis en alle uitzichten om te ontsnappen. Tijdens de laatste phasen werden vaste patrouilles onderhouden met grote strijdmachten waardoor elke poging tot ontsnapping — met uitzondering van enkelingen — zou zijn verijdeld. In feite geloof ik, dat slechts 638 personen ontsnapten en deze deden dit voornamelijk door de lucht. Men kan er niet aan twijfelen, dat zowel Stalingrad als Tunis de grootste militaire nederlagen zijn, welke Duitsland ooit geleden heeft in alle oorlogen, die het voerde.

De plotselinge ineenstorting van de Duitse strijdkrachten.

Er is geen twijfel aan, gezien de verklaringen van gevangen Generaals, dat Hitler verwachtte, dat het Tunische leger het op zijn minst tot Augustus zou uithouden. De plotselinge instorting van grote aantallen dappere en vaardige strijders, met elke soort schitterende uitrusting moet als van betekenis worden beschouwd en is in zekere zin karakteristiek van de Duitse psychologie, die getoond werd na Jena en ook aan het einde van de vorige oorlog.

Hoewel dit feit zeker moet worden aangemerkt en gewogen mag er geen rekening mee gehouden worden bij het maken van de plannen. Wij hebben ons bereid deze oorlog te winnen door hard te vechten en zo nodig alleen door hard te vechten. In jaren van vrede hebben de volken van het Britse Gemenebest en van de Verenigde Staten waar zij ook gingen gewenst in vrijheid te leven. Zij verlangen niets van anderen, misschien omdat zij zelf genoeg hebben, en misschien daarom hebben zij nagelaten te waken tegen hun eigen veiligheid. Zij hebben krijgshaftige qualiteiten, doch zij houden zeker niet van exerceren. [illegible] en besprongen werden, werden zij ter verdediging van hun leven en vrijheid gedwongen oorlog te voeren en al hun levensgewoonten aan te passen aan de oorlogsomstandigheden en oorlogsdiscipline; zij waren best in staat indien hen de tijd gegund werd — en de tijd werd hen gegund — de nodige verandering te maken. Inderdaad zetten velen hunner zich ertoe met een steeds grotere ijver en energie. Zulke volken worden niet uitgeput door de oorlog. Integendeel worden zij sterker naargelang de oorlog langer duurt. Het was een vergissing van zekere neutralen om te veronderstellen, dat de onvoorbereide, slecht bewapende Angelsaksische democratieën verzwakt en uitgeput uit deze oorlog zouden komen, zelfs bij een overwinning. Integendeel zullen wij sterker dan ooit tevoren zijn in macht en — ik geloof — ook in geloof. Het kan best zijn, dat de schuldige rassen, die de glorie van de oorlog aan het begin hebben gesmaakt, de voordelen van de vrede voor het einde zullen prijzen. Het wil mij echter zeker voorkomen dat zij die op eigen voorwaarden het ogenblik oorlog te beginnen bepaalden, niet dezelfden zullen zijn, die op eigen voorwaarden het ogenbik om hem te beeindigen zullen vaststellen. Deze opmerkingen zijn van een algemeen karakter, doch niet zonder hun bizondere toepassing.

Ruslands last verlichten en China helpen.

Ik moet niet nalaten duidelijk te maken, dat de operaties, die thans verwacht worden in het Europese krijgsgebied, zijn gepast in haar juiste plaats met betrekking tot de algemene oorlogvoering. Het spijt mij zeer, dat wij nog niet in staat zijn geweest besprekingen te houden met Maarschalk Stalin of andere vertegenwoordigers van onze grote bondgenoot Rusland, die de zwaarste last draagt en verreweg de grootste prijs betaalt in bloed en leven.

Doch ik kan het Huis verzekeren, dat het verlichten van Ruslands last, het geven van een snellere en meer doeltreffende hulp aan China en het verstrekken van een grotere mate van veiligheid aan ons geliefd Australië en Nieuw Zeeland, nooit achtergesteld werden in onze gedachten en plannen. Deze oorlog is zo universeel en algemeen dat er ettelijke uren mee gemoeid zouden gaan om een uiteenzetting te geven van wat in de verscheidene krijgsgebieden voorvalt.

De anti-duikboten-oorlog.

Elk der Geallieerden ziet deze krijgsgebieden natuurlijk uit een andere gezichtshoek en in een ietwat ander

verband. Wij Britten moeten de anti-duikbotenoorlog nog op de eerste plaats stellen, omdat wij slechts door het overwinnen der duikboten kunnen leven en handelen. De macht van Amerika is ver verspreid over de Stille Oceaan en legt een steeds krachtiger greep op de buitenliggende defensies van Japan, terwijl de Japanse vloot elk ogenblik kan worden uitgedaagd tot een grote krachtmeting. De Russische legers, gelijk ik verleden voor het Congres zeide, zijn gewikkeld in een dodelijke worsteling met wat naar onze schatting 190 Duitse divisies en 28 satellieten divisies is aan hun front van 300 kilometer. Het schijnt, dat de grootste slagen er niet lang meer zullen uitblijven.

Dan is er de oorlog in de lucht, die gestadig de Duitse en Italiaanse luchtmachten verzwakt en meedogenloos voortduurt. De vijand, die dacht, dat het vliegtuig zijn overwinningswapen zou zijn, ondervindt thans dat het de eerste oorzaak is van zijn vernietiging.

Het is nodig, dat ik duidelijk maak, voor zover het de Britse Regering, alsook de Regeringen der Dominions, van de Verenigde Staten en van de Russische Sovjet-Republieken betreft, dat niets ons zal doen afwijken van ons voorgenomen plan: de volledige vernietiging van onze vijanden tot stand te brengen door bombardementen uit de lucht behalve nog alle andere methoden.

Het vliegwapen keerde zich.

Luide en klagelijke geluiden worden thans geuit door den vijand nu deze vorm van oorlogvoering, waarmede zij het meesterschap over de wereld poogden te verkrijgen, op onmiskenbare wijze in hun nadeel is gekeerd. Deze kreten zullen door ons slechts worden beschouwd als een zeer bevredigend bewijs der toenemende doeltreffendheid onzer aanvallen. Vergeleken met deze tijd van het vorig jaar kunnen wij Britten alleen meer dan het dubbele gewicht aan bommen werpen binnen een straal van 2500 kilometer. In de zomer van het vorig jaar gaf ik als Minister van Defensie opdracht tot een grotere toelegging op de bombardementen. Vanzelfsprekend bracht dit zekere offers in andere richtingen met zich mede. Maar nu wordt alles terugbetaald. Tegelijk troffen wij maatregelen, waardoor de luchtmacht op zeer lange afstand op doeltreffende wijze in de anti-duikboten-oorlog werd geworpen. Dit alles werpt nu successen af. De maand Mei is in elk opzicht een der beste maanden geweest in de strijd tegen de duikboten, sedert de Verenigde Staten werden aangevallen door Japan, Duitsland en Italië. Toen kregen wij veel grotere gezamenlijke hulpbronnen, doch wij vormden veel grotere doelen. Wij maakten toen een begroting van verliezen en winsten op, welke wij voor onbepaalde tijd zouden kunnen overleven.

Deze maand Mei is een der allerbeste geweest voor wat betreft de hoeveelheid goederen, die veilig in dit eiland is aangevoerd sedert het einde van 1941.

De strijd op zee.

Onze gezamenlijke nieuwe bouw heeft onze verliezen met meer dan drie tot één overschreden. Deze eerste week van Juni kan niet als een maatstaf worden genomen, doch in feite is het anders de beste maand.

Gedurende de laatste paar maanden heeft de vijand zeer hevige aanvallen gedaan op onze convooien. Dit heeft ons de gelegenheid gegeven hem hard te treffen in een open strijd. Er zijn zoveel duikboten, dat het haast onmogelijk is om niet in een of andere van deze grote duikbotenvelden of duikbotengordijnen te lopen.

Daarom moet men zich er een weg doorheen vechten, doch er is geen reden waarom wij dat moeten betreuren. Integendeel is het rond de convooien, dat de duikboten het best kunnen worden vernield. Nieuwe wapenen, nieuwe methoden en een nauwe samenwerking tussen oorlogsbodems en vliegtuigen hebben ons in staat gesteld verliezen toe te brengen, die alle vroegere records hebben gebroken.

Goede vooruitzichten bij de duikbotenoorlog.

De Eerste Lord der Admiraliteit heeft laatst over dit onderwerp een verklaring afgelegd van zeer geruststellend karakter en ik kan slechts herhalen, dat in Mei voor het eerst de vernietiging aan duikboten door ons belangrijk de vijandelijke duikbotenproductie heeft overschreden. Dat zou een noodlottige mijlpaal voor den vijand kunnen zijn. De Duitsers schijnen hun hoop gevestigd te hebben op de duikbotenoorlog, voor zover wij kunnen opmaken uit hun beweringen. Zij worden aangemoedigd de schade van de luchtbombardementen — de terreur noemen zij het, misschien geen slecht gekozen woord — te dragen met de hoop, dat hun duikboten hen op een of andere wijze zullen wreken. Indien duidelijk gemaakt zou worden, dat deze hoop ijdel is, zouden zij ernstig teleurgesteld zijn en zij zijn mensen, die bij ernstige teleurstellingen niet altijd de bronnen vinden om het naderende onheil het hoofd te bieden. Wederom zeg ik, dat ik een opmerking maak over het verleden. Laat ons er echter niets uit afleiden. Het zou dwaas zijn te veronderstellen, dat de goede resultaten van een enkele maand de waarborg zouden zijn voor een voortdurend proces.

Het is mogelijk, dat wij vele tegenslagen zullen hebben, doch ik heb altijd naar deze zomer uitgezien als een periode, die gunstig voor ons zal zijn. Bovendien zou de vijand natuurlijk een verslapping in de strijd kunnen tonen of zou hij slechts kunnen uitzien naar de meest lokkende kansen. In dat geval zullen wij minder verliezen hebben, doch een grotere invoer en een vrijere beweging van troepen en munitie zal mogelijk zijn naar alle krijgstonelen. Ik moet zeggen werkelijk te voelen, dat de duikbotenoorlog geen hamei zal zijn tussen de Verenigde Landen en hun uiteindelijke overwinning, terwijl aldoor de luchtoorlog in omvang en hevigheid zal toenemen. Ik zou nog meer over dit punt kunnen spreken, doch het is goed niet te diep op deze quaesties, die met de eigenlijke strijd verband houden, in te gaan.

Churchill bewondert de Fransen.

Het toeval was, dat tijdens mijn verblijf in Algiers Generaal De Gaulle en zijn vrienden er arriveerden en ik meende, dat het goed zou zijn om den Secretaris van Buitenlandse Zaken ter plaatse te hebben, ingeval onze hulp nodig mocht blijken. Wij hebben ons in feite in het geheel niet ingelaten in de gespannen besprekingen tussen de Fransen, doch gelijk Generaal Eisenhower, de Opperbevelhebber, sloegen wij van nabij en nauwkeurig — in het licht der Britse en Noordamerikaanse belangen en het welzijn van onze legers in Noord-Afrika — de onderhandelingen gade.

Wij waren allen verheugd toen men tot overeenstemming kwam en het Franse Nationale Comité der Bevrijding werd gevormd als een enkel gezag voor alle Fransen, die Frankrijk willen bevrijden van het Duitse juk. Toen wij deze zeven mannen zagen, door en rond wie het nieuwe Franse cabinet gevormd werd, werden wij onweerstaanbaar getroffen door de vele verschillende gezichtspunten van de Fransen en de kracht tot verzet die zij toonden alsook door hun grote persoonlijke qualiteiten. De zwaarste verantwoordelijkheid ligt op deze mannen. Zij moeten samen handelen, geloof en vertrouwen in elkander hebben, de partij- en persoonlijke belangen op zij zetten en al hun haat voor den vijand behouden — dit moeten zij slechts doen om voor Frankrijk zijn erfgoed te helpen herwinnen; door dit te doen zullen zij zelf de toekomstige generaties der Fransen worden.

Onze betrekkingen, financieel of hoe dan ook, zullen voortaan met dit Comité in zijn geheel moeten onderhouden worden. Er is nog een groot vraagstuk, namelijk in welke mate dit Comité erkend moet worden als de vertegenwoordiging van Frankrijk.

Dergelijke vraagstukken vergen de aandacht van de Britse en Noordamerikaanse regeringen, doch als alles goed gaat hoop ik, dat een voor alle partijen bevredigende oplossing spoedig bereikt worde.

De innige band tussen Engeland en Noord-Amerika.

Laat mij thans de twee overheersende indrukken noemen, die ik op mijn reis heb opgedaan. De eerste is de geest, hoedanigheid en organisatie der Britse en Geallieerde legers in Noord-Afrika. De tweede is de intieme krachtige band, welke thans de Britse en Noordamerikaanse volken verbindt. Allerlei verschillende meningen en inzichten, allerlei soorten vervelende kleine botsingen moeten noodzakelijkerwijze voorkomen, terwijl wij zwaar voortrollen over de ruwe, gebroken oorlogsweg, doch geen van deze maakt het minste verschil voor onze groeiende eensgezindheid en er is geen bij, dat niet kan worden bijgelegd in openhartige besprekingen en kalme discussies.

Mijn eigen betrekkingen met den vermaarden President der Verenigde Staten zijn in deze oorlogsjaren geworden tot een persoonlijke vriendschap en waardering en niets zal ons ooit kunnen scheiden in kameraadschap, deelgenootschap in denken en handelen, zolang wij verantwoordelijk blijven voor de leiding van zaken.

De reden waarom ik heden geen langere rede heb gehouden is, dat ik reeds voor de gezamenlijke vergadering van het Noordamerikaanse Congres de verklaringen heb afgelegd, welke ik thans zou hebben gedaan over de overwinningen in Tunis, ware ik in dit land geweest. Ik geloof, dat dat een goede uitleg is.

Zeker, toen ik die plechtige vergadering binnenliep, het vrije Congres van de machtigste gemeenschap ter wereld, toen ik voor hen sprak juist zo als ik voor dit Huis gedaan zou hebben en toen ik dacht aan onze gemeenschappelijke geschiedenis en de hoop, die wij koesteren, toen voelde ik, dat dit een tijdperk is van een gedenkwaardig belang voor het mensdom.

Want er kan niet aan getwijfeld worden, dat de wereld-organisatie, die na deze oorlog in leven geroepen zal worden, rijker en sterker moet zijn, indien zij gebouwd worde op de broederlijke betrekkingen en diepe verstandhouding, welke bestaan en steeds nauwer aaneengroeien, tussen het Britse Gemenebest van Landen en de Verenigde Staten.

Ik moet met uitzonderlijke dankbaarheid de vriendelijkheid erkennen, waarmede ik overal in het land behandeld ben geworden. Dat was een zeer grote hulp in deze dagen van voortdurende crises en stormen.

Laat mij ook melding maken van het feit, dat dit Huis — deze democratische instelling van algemeen kiesrecht, het Huis dat zijn functie en gezag ongerept en onverminderde bewaard heeft tijdens de oorlog en getoond heeft regeringen te kunnen veranderen, verbeteren en steunen met gelijke samenhang van doel — getoond heeft de grondslag en het instrument te zijn voor het voeren van een succesrijke oorlog en voor de veiligheid van staat, nooit overtroffen in nieuwe of oude tijden" (Londen, (AP) 8.6).

HET TSJECHOSLOWAAKSE LEGER IN RUSLAND.

Boven: Commandant Albert Elovitsj trekt aan het hoofd van een machinegeweer-afdeling door de straat van een pas veroverd dorp. Rechts ziet men Kolonel Ludvik Svoboda, bevelhebber van de Tsjechoslowaakse strijdkrachten aan het Sovjet-front. Hij ontving de Orde van Lenin voor zijn buitengewone moed. Deze Tsjechoslowaakse strijdkrachten in Rusland werden in juli 1941 georganiseerd volgens een overeenkomst van de Tsjechoslowaakse en Russische regeringen. Het Tsjechoslowaakse leger in Rusland is geheel onafhankelijk van de Russische regering. Het bestaat uit mannen en vrouwen, die naar Rusland vluchtten, nadat de Duitsers Praag binnenrukten. In Januari van dit jaar nam dit leger voor het eerst deel aan de strijd tegen Rusland.

CURAÇAO

BEZOEK AAN DE SYNAGOGE.

Gisteren heeft schout bij nacht E. T. Chandler vergezeld van Kapitein W. L. Edgington en Chaplain Egan een officieus bezoek aan het Rabbinaat en de Synagoge van de Israëlietische Gemeente Mikvé Israël gebracht. Verschillende aangelegenheden betreffende de Joodse Noordamerikaanse militairen werden met Rabbijn Jessurun Cardozo besproken.

14 JUNI VLAGGENDAG.

Op 14 Juni zal vlaggendag worden gevierd.

Het doel van deze viering is de vlaggen der verbonden naties te eren en aan deze plechtigheid zoveel mogelijk bekendheid te geven, zodat het volk van Curaçao in de viering kan delen.

Zijne Excellentie de Gouverneur is bereid gevonden in een rede het doel van de viering uiteen te zetten.

De eigenlijke plechtigheid bestaat in het hijsen van de vlaggen der verbonden naties, alle gelijktijdig ieder aan een eigen vlaggestok.

Na de rede van Zijne Excellentie volgt een défilé van militaire corpsen langs deze vlaggen.

Het défilé heet plaats in de Abraham de Veerstraat op de wijze zoals dit op 31 Augustus 1942 geschied is. Er zullen een compagnie Noordamerikaanse en een compagnie Nederlandse Troepen aan deelnemen.

De compagnieën zullen bestaan uit Zee- en Landmacht onderdelen. De muziek van de Militaire Politie zal hierbij spelen.

De vlaggen zullen worden gehesen door Marine-personeel, bij iedere stok een Noordamerikaan en een Nederlander. Het tijdstip van vlaggen hijsen is 9 uur. Vervolgens worden de volksliederen gespeeld: Wilhelmus — Star Sprangled Banner — God save the King.

Met de rede van Zijne Excellentie en het daaropvolgend défilé zal de gehele plechtigheid een half uur à drie kwartier duren.

Na het défilé worden de vlaggen wederom plechtig neergehaald en is de ceremonie afgelopen.

POLITIEEL ZWEMBAD.

De Politie-Sport-Vereniging zal op Zaterdag 12 Juni 1943, des namiddags te 16.30 uur een zwem-gelegenheid openen in de Vaersenbaai.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **St. Aloysius Kring:** Algemene vergadering, Maandag 14 Juni om 10 uur in het clubgebouw naast de Pietermaai-kerk.

— **Lezingen in J.P.F.'s club:** Op Vrijdag, 11 Juni as., zal Dominee D. Mulder, die tijdelijk op Curaçao vertoeft, in het clubhuis van J.P.F. een lezing houden, getiteld: „Religie in Rusland". Aanvang om 20.15 uur. Toegang ook voor niet-leden gratis.

EEN ONDERWIJZER.

Naar wij vernemen is dezer dagen de Heer Ewald Alfons Atjak, onderwijzer, uit Suriname alhier aangekomen. De Heer Atjak is bestemd voor de school te Wishi.

YEHUDI MENUHIN.

Een muziekliefhebber maakt ons erop attent, dat volgens het Venezolaanse dagblad „Ahora" Yehudi Menuhin omstreeks 15 Jui as. in Caracas zal optreden. Volgens het blad zou de beroemde violist daarna doorreizen naar Trinidad.

Indien dit zo is hebben de desbetreffenden nog voldoende tijd om een regeling te treffen met den violist teneinde een nieuw optreden op Curaçao mogelijk te maken.

NEDERLAND.

HET OPRUIMEN VAN DE BEVOLKINGSREGISTERS.

Drie gewapende mannen zijn Maandag binnengedrongen in het gemeentehuis van Wanneperveen (O); zij hielden de ambtenaren met hun revolvers in bedwang, sneden de telefoonlijn door en verdwenen met het gehele bevolkingsregister met een auto.

Een soortgelijk geval had plaats te Langweer (Friesland), waar vijf gewapende en gemaskerde mannen de identiteitskaarten, de officiële stempels en alle distributie-bescheiden uit het gemeentehuis medenamen.

Beide gevallen werden gistermorgen door Radio-Hilversum medegedeeld.

EUGÈNE LUCKER †.

Te Nijmegen is op 60-jarige leeftijd de bekende schilder en etser, tekenleraar aan het Canisius-college, Eugène Lucker overleden, die zich vooral vermaardheid heeft verworven door zijn etsen van Franse Cathedralen. Hij was een zoon van den bekenden beeldhouwer Pieter Lucker.

Duitsland verdiende aan de schadevergoedingsbetalingen bijna $ 2.000.000.000.

SLAPHEID VAN VERSAILLES GAF HET NAZISME KANSEN.

Men kent de legende, welke de Duitsers sinds 1919 verkondigd hebben omtrent het verdrag van Versailles, een legende, waarop o.a. de nazies hun streven naar de macht in Duitsland opgebouwd hebben, en die zij in den treure aanhalen als verontschuldiging voor deze oorlog.

Volgens de Duitsers zouden zij op militair gebied de oorlog niet verloren hebben, maar bezweken zijn aan de beruchten „dolkstoot in de rug", hun toegebracht door Joden, politici, democraten en plutocraten. Voorts zou Von Hindenburg niet onvoorwaardelijk gecapituleerd hebben, maar op bepaalde voorwaarden, aan welke de Geallieerden zich niet gehouden hebben. Duitsland zou te Versailles niet hebben mogen pleiten, maar ongehoord gedwongen zijn, vernietigende voorwaarden aan te nemen. En ten slotte zou aan Duitsland de betaling opgelegd zijn van een schadevergoeding van 40.000 millioen dollars, wat Duitsland veroordeelde tot „schande, slavernij, eeuwige ellende en eeuwen van dwangarbeid".

De Duitse propaganda, die direct na de vrede van Versailles begon — of liever doorwerkte — heeft tal van mensen in de Geallieerde Landen, en vooral idealisten, die geloofden aan Duitse beterschap, ertoe gebracht, aan die beweringen geloof te slaan. George Creel, in Wereldoorlog I voorzitter van het Noordamerikaanse Comité van Publieke Voorlichting, gaat thans in „The American Mercury" precies na, wat er van die beweringen waar is, en komt tot de conclusie, dat alle vier de beweringen volstrekte leugens zijn.

Wij kunnen hier het gehele artikel niet citeren, en laten de eerste twee beweringen voor de leugens, die ze zijn, maar geven de conclusie weer inzake de derde en vierde bewering, namelijk dat Duitsland te Versailles niet heeft mogen pleiten, en die van de enorme schadevergoedings-betalingen. De schrijver heeft met zijn artikel een zeer bepaald doel: te vermijden, dat, als straks opnieuw de vredes-voorwaarden aan Duitsland gesteld worden, de Geallieerden opnieuw in de luren gelegd worden en zich laten „lijmen" door Duits gejank.

Op 7 Mei 1919 werden te Versailles den Duitsers de vredesvoorwaarden schriftelijk overhandigd, met de verklaring, dat uiterlijk op 21 Mei een antwoord verwacht werd. De Duitsers vroegen om een week uitstel en overhandigden hun antwoord op 29 Mei. Toen dienden zij tegenvoorstellen in, en een hunner protesten was, dat er een nieuwe regering in Duitsland aan het bewind was, welke niet verantwoordelijk gesteld kon worden voor de fouten der vorige. Er waren nog andere argumenten: de vrede was een geweldvrede, geen rechts-vrede; Duitsland was de oorlog niet begonnen(.); de Geallieerden hadden steeds beweerd, dat zij geen oorlog voerden tegen het Duitse volk, maar tegen het Duitse régime; enz.

Op deze beweringen volgde van Geallieerde zijde een antwoord, dat in wezen geen weerlegging was, maar de schrobbering, welke zulke beweringen verdienden.

In die schrobbering werd gewezen op de Duitse traditie van geweld; op de schandalige wijze, waarop Duitsland de oorlog had gevoerd en de internationale oorlogswetten had overtreden enz. En gewezen werd vooral op het feit, dat berouw nog geen schulddelging beduidt.

De wereld wist toen nog niet, dat de Weimar-regering op tal van punten iets nieuws voor Duitsland beduidde, maar dat op twee punten alles bij het oude bleef: de financiële zwendel en het militairisme.

Men weet thans, dat Duitslands gekerm en gejank en vooral: Duitslands waarschuwingen tegen Rusland, tot resultaat hadden, dat de wereld — vooral de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Nederland en Zwitserland — honderden millioenen stortten in het bodemloze Duitse vat; millioenen, die gebruikt werden voor opbouw van nijverheid en scheepvaart, die in oneerlijke concurrentie medehielpen om de wereld in een economische chaos te storten en later gebruikt werden voor Duitslands herbewapening. En men weet thans, dat de grote generale staf bleef bestaan en van het eerste ogenblik af bleef werken voor een herhaling der agressie.

De wereld heeft wel beweerd, dat de overdreven strengheid van Versailles schuld was aan de opkomst van het nazisme. Niets is minder waar dan dat: de overdreven slapheid van het verdrag van Versailles — èn, wij herhalen het, de op grond van Duitse propaganda ontstane vrees in sommige Geallieerde kringen voor het bolsjewisme — heeft aan het nazisme een gelegenheid gegeven, de macht aan zich te brengen en de traditionele, agressieve, pangermanistische politiek van Duitsland voort te zetten.

In het hierboven vermelde antwoord op de Duitse tegenvoorstellen gaven de Geallieerden toe, dat de omwenteling in Duitsland „hoop op vrede en een nieuwe orde in Europa voor de toekomst" verwekte, maar dat zij niet van invloed kon zijn op de oorlogsafrekening zelf:

De Duitse omwenteling liet op zich wachten totdat de Duitse legers in het veld geslagen waren en alle hoop op winst door een veroverings-oorlog verdwenen was. Gedurende de ganse oorlog, evenals vóór dien, hebben het Duitse volk en zijn vertegenwoordigers de oorlog gesteund, credieten ervoor uitgetrokken, deelgenomen aan oorlogs-leningen, elk bevel, hoe barbaars ook, van hun regering gehoorzaamd... Thans kunnen zij niet beweren, dat, omdat zij na de oorlog hun regering gewijzigd hebben, het recht voorschrijft, dat zij zullen ontsnappen aan de gevolgen hunner daden.

Het merkwaardigste in het betoog van George Creel zijn de cijfers omtrent de Duitse schadevergoedings-betalingen. Ook hier moeten wij sterk condenseren, maar houden ons aan de cijfers.

Duitsland is van den beginne af aan recalcitrant geweest in zijn betalingen. In het vredesverdrag werd Duitsland veroordeeld tot het betalen van 25.000 millioen dollar. Op 17 April 1921 werd dit verlaagd tot 15.000 millioen dollar, met afbetalingen over vele jaren.

Nieuwe herzieningen kwamen met het Dawes-plan (1924) en het Young-plan (1930).

Tot het Dawes-plan in 1924 in werking trad, had Duitsland in geld, waren en diensten betaald $ 1.880.200.000.

Onder het Dawes-plan (dus van 1924 tot 1930) betaalde Duitsland, alweer in geld, waren en diensten, $ 1. 886.860.000. Totaal dus $ 3.767. 060.000.

Het Young-plan stelde Duitslands verdere betalingen vast op 7.200 millioen dollar ,te betalen over 58 jaar.

Gevoegd bij het reeds betaalde was dit dus bijna 11.000 millioen dollar, tegen de oorspronkelijke 25.000 millioen dollar van het verdrag van Versailles. Maar in 1931 stonden de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Engeland en Frankrijk aan Duitsland een moratorium toe. Tot op dat ogenblik had Duitsland onder het Young-plan $ 685.916.000 betaald. Dus samen met de vorige betalingen, hierboven vermeld, een totaal van bijna 4.453 millioen dollar.

Mààr... van 1919 tot 1931 had Duitsland van de Geallieerden leningen en credieten verkregen, staats- en particulier, voor een totaal van $ 5.158. 000.000. Bovendien was buitenlands kapitaal voor de volgende bedragen in Duitsland belegd: 700 millioen dollar in Duitse ondernemingen, 80 millioen in Duitse leningen, 500 millioen dollar in Duitse onroerende goederen. Totaal: 6.438 millioen dollar.

Met andere woorden: Duitsland heeft in die jaren 4.453 millioen dollar betaald en 6.438 millioen dollar gekregen.

Sinds 1931 zijn geen schadevergoedingsbetalingen meer gedaan.

En dus: aan de zogenaamde schadevergoedings-betalingen en Duits gekerm heeft Duitsland verdiend 1.985 millioen dollar!

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Generaal Leclerc van de Strijdende Fransen en Generaal Mongomery van het Britse 8e leger. Na een tocht van 4500 kilometer met zijn troepen door de woestijn stond Generaal Leclec voor de poorten van Tripoli. Deze tocht, die te weinig in de wereldpers bekend werd, behoort tot een der grootste feiten van de militaire geschiedenis.

BUITENLAND.

DUITSE AANDACHT VOOR CHURCHILLS REDE.

In een middaguitzending refereerde de Duitse radio slechts even naar Churchills rede in het Lagerhuis. Men gaf de meeste aandacht aan de verklaring over de komende operaties over zee en land en aan de cijfers over de Britse verliezen in Noord-Afrika. Men maakte evenwel geen melding van de veel grotere asverliezen (Londen, (AP) 8.6).

DE „LANDING" OP LAMPEDUSA.

De Vice-Admiraal op Malta gaf het volgende communiqué uit: „Onze lichte vlootstrijdkrachten voerden in de nacht van 6 op 7 Juni een verkenning uit aan de kust van het eiland Lampedusa. Zij leden geen schade of verliezen en slechts 2 manschappen van de landingsgroep keerden niet terug" (Valetta, (AP) 8.6).

OVER 6000 JAAR.

In Atlanta, in Georgia, heeft men een prachtig idee gehad.

Onder de leiding van Dr. Thornwell Jacobs, president van de Universiteit van Oglethorpe heeft een groepje eminente lieden een absoluut enige, waterproef en tegen de tand des tijds bestande kelder doen bouwen, aldus schrijft Azima.

Achter gegoten stalen deuren heeft men een collectie gegevens op zuiver wetenschappelijke basis verborgen. In deze gegevens is vastgelegd, hoe deze wereld leefde en zich ontwikkelde van de tijden van de holenmensen met hun stenen wapens tot Hitler en de Duitse duikbommenwerpers toe.

Na tenslotte filmopneming van de huidige oorlog er bij te hebben gevoegd, hebben de hooggeleerde doctor en zijn vrienden deze collectie materiaal achtergelaten, teneinde die te doen ontdekken door de mensen, die zullen leven in het jaar 8113, dus over meer dan zesduizend jaren.

NIEUWS UIT NOORWEGEN.

— Een Noors arbeider die in een tram weigerde zijn plaats af te staan aan een Duits officier, werd tot 2 jaar gevangenisstraf veroordeeld. 14 Medepassagiers, die getuigden, dat de officier zich zeer onbeschoft gedroeg, kregen ieder een maand gevangenisstraf.

— Een Noorse uitgeversmaatschappij kreeg een bestelling van een millioen Duitse boeken. De boeken zullen betaald worden door de Noorse Staat.

— Noorse vrouwen, die met Duitse soldaten trouwen, worden direct naar Duitsland gezonden, wijl de Duitsers verboden hebben, dat hun families in bezet gebied wonen.

— De Duitsers bluften niet, toen zij enige weken geleden dreigden weerspannige Predikanten op te roepen voor gedwongen arbeid. Twee Predikanten zijn intussen reeds opgeroepen. Het zijn Nils Eide die moest gaan werken op een duikbootbasis en Gustav Höyem, die naar de luchthaven van Bardu gezonden werd.

— Ongeveer 10.000 zakenlieden en kantoormensen tussen de leeftijd van 18 en 30 jaar zijn van Oslo uit naar het Noorden- en Westen van Noorwegen gezonden voor gedwongen arbeid. De meesten van hen zijn te werk gesteld bij de Duitse Todt Organisatie om versterkingen te bouwen.

— De Duitsers hebben de leeftijdsgrens van meisjes, die verplicht zijn tot arbeid, verlaagd van 21 jaar tot 18.

— Tijdens een brand in een grote drukkerij te Oslo werden waardevolle manuscripten en boeken, bestemd voor de Duitsers, vernietigd. Sommige boeken waren bestemd als een geschenk van rijkscommissaris Terboven en van Gestapoman Rediess aan Hitler.

ALLERLAATSTE NIEUWS

ARllerlaatste nieuws.

— **Londen:** Radio-Berlijn deelde mede, dat verschillende Britse torpedoboten in de afgelopen nacht beschadigd werden, toen zij een aanval poogden te doen op een Duits convooi in het Engels Kanaal tussen Duinkerken en Calais. Geen enkel schip zou zijn verloren gegaan. Van Britse zijde werd nog niets gemeld.

— **Londen:** Anthony Eden zeide in het Lagerhuis, dat de Duitse militaire leiders evenals de politieke leiders van de nazies strafbaar zullen zijn voor misdaden, waarvoor zij verantwoordelijk zijn, tegen onderdanen der Verenigde Landen, die tegen hun wil op Duits of door de Duitsers bezet gebied worden vastgehouden.

— **Londen:** Een militaire commentator deelde mede, dat 291.000 Duitse en Italiaanse gevangenen in werden genomen bij de gevechten in Tunis. Samen met de 50.000 doden — volgens schatting van Churchill — zijn de verliezen van de as in Tunis 341.000 man. De commentator zeide, dat het cijfer van 248.000 gevangenen, dat gisteren door Churchill genoemd werd, de gevangenen betrof, die sedert 5 Mei genomen werden ,toen de grote aanval begon. Daarvóór werden 43.000 gevangenen genomen bij de Mareth-linie, de Akarit-linie en andere plaatsen.

— **New York:** Volgens Radio-Tokio heeft Tadahiko Okada, voorzitter van het Japanse Huis van Afgevaardigden, bij een massa-betoging in Tokio gezegd: „Japan moet de Verenigde Staten en Groot Britannië volledig vernietigen of zal zelf vernietigd worden. De grimmige globale aard van de oorlog zal geen onderscheid toelaten tussen overwinnaar en overwonnene. Inplaats daarvan is het een quaestie van overleving van den bekwamsten; dat of wordt gegeten. Er is absoluut geen ruimte voor gelijktijdig voortbestaan van Japan aan de ene zijde en Groot Britannië en de Verenigde Staten aan de andere zijde. Wij moeten die twee landen, welke de belichaming zijn van wreedheid en geslepenheid, verpletteren en omverwerpen" Okada waarschuwde, dat harde gevechten het Japanse volk te wachten staan en dat het „vastbesloten moet zijn een langdurige oorlog te kunnen voeren".

— **Algiers:** Een gezaghebbende bron zeide, dat een gezamenlijke Engels-Noordamerikaanse officiële verklaring, waarin het Comité voor de Nationale Bevrijding zal worden erkend, binnen enkele dagen zal worden uitgegeven. Men zeide, dat de twee regeringen de nadruk zullen leggen op het feit, dat het Comité een tijdelijke vertegenwoordiging van Frankrijk is en niet de regering van Frankrijk.

Het Geschenk voor den „Leider“.

Wij lezen in: „Vrij Nederland".

Onlangs gaf de gehele Nederlandse pers verslag van de herdenking van het elfjarig bestaan van de N.S.B. Overal kijkt het paddegezicht van Mussert u aan; overal wordt met de grootste en vetste letters, die in de zetkasten te vinden zijn het wereldschokkende nieuws verkondigd, dat hij „Leider van het Nederlandse volk" geworden is. Voor de N.S.B.-ers was hij het al lang, en voor de rest van ons volk wordt hij het nooit...

Die Hitler is een grappenmaker. Elf jaar is geen kroonjaar, zal hij gedacht hebben — dus behoeft er ook geen groot geschenk bij. Ik weet wel wat er bovenaan op Musserts verlanglijstje staat, maar daarmede moet hij toch nog maar wachten op een kroonjaar. En hij scheepte hem af met een paar prulletjes. Leider van het Nederlandse volk — alsof Anton Adriaan zich dat niet al lang voelde .En medezeggenschap, alléén maar medezeggenschap, en niet eens in àlles. Een raadgevend piepstemmetje, niet opgewassen tegen het minste militaire buldergeluid. Daar waren de dertig zilverlingen een kapitaal bij.

De overhandiging van het geschenk.

Natuurlijk werd er gedaan alsof het een heel mooi en duur geschenk was. Dr. Arthur Seyss Inquart reikte het uit met plechtig gebaar, en Mussert, die geleerd heeft eerst zijn voeten te vegen en beleefd zijn petje af te nemen voor hoge mijnheren, deed of hij erg blij was. Je kunt nu eenmaal niet weten — als ze boos worden, lag hij er misschien morgen helemaal uit. Leider van het Nederlandse volk... Daarvoor alleen al verdient hij op de dag van de afrekening een eindje touw aan de dichtst bijzijnde lantarenpaal. Maar hoe zal zijn pap-gezicht gestaan hebben toen hij 's avonds bij Tante thuis kwam! „Geen eens Excellentie?" zal Tante hem hebben toegesnauwd.

Heel veel moeite om het goed te praten, heeft de Rijkscommissaris zich niet gegeven. Het „Handelsblad" vertelt het ons op de eerste pagina, en als ge in zijn woorden niet veel lijn en niet veel helderheid vindt, dan ligt dat misschien aan zijn vertaling uit het Duits.

„Deze elfde herdenkingsdag valt in een tijd, die zijn gelijke niet heeft. Gij verkeert in een strijdsituatie van een omvang als tot dusverre niet heeft bestaan. Wij leven allen in deze tijd met zijn spanning, zijn taak, met zijn verplichtingen en — laten wij het eerlijk zeggen — met zijn zorgen en met de last der verantwoordelijkheid. En ziet u, dan beschouw ik het als mijn taak, waartoe de Führer mij hierheen heeft gezonden, tegenover u niet zozeer hier de staatkundige leiding te beschouwen ,ofschoon wij juist hiervoor de verantwoordelijkheid op ons hebben genomen. En zolang nog om de beslissing wordt geworsteld en alles onzeker is, zullen wij ons niet aan deze verantwoordelijkheid onttrekken. Maar ik acht het vooral mijn taak u met politieke ervaring en met politieke raad terzijde te staan."

Erbarmelijk van taal, stijl en gedachte. Maar wat een onbetaalbaar denkbeeld, een „Leider" steun en goede raad aan te bieden op het ogenblik, dat hij ernaar hunkert van de leiband los te komen!

„Het hangt van het Nederlandse volk af..."

Niet minder stumperig van denken en zeggen, met altijd weer die opzettelijke vaagheid, die later gelegenheid laat tot alle denkbare chicanes, is het slot van de redevoering, zoals het „Handelsblad" dat geeft:

„Ik heb 29 Mei 1940 gezegd: Het Nederlandse volk zal door de vervulling van de taak, die voortvloeit uit het gemeenschappelijke lot, zijn land en zijn vrijheid voor de toekomst vermogen te waarborgen. Kameraden, daarbij blijft het. Ik neem van deze woorden niets terug. Ik heb ze met goedkeuring van den Führer uitgesproken. Het hangt van de Nederlanders af de taak, die uit het gemeenschappelijke lot voortvloeit, te vervullen. Door deze vervulling is de vrijheid van het land, de vrijheid van het volk gegeven, ja meer nog, daardoor is het gelijkberechtigd toetreden tot de nieuwe, grote taak van Europa gegeven."

Met deze woorden van den huichelachtigen schobbejak, dien Hitler naar ons land stuurde nadat de man hem zijn eigen land verraden en verkocht had, moet het Nederlandse volk het doen.

En Mussert, de lakei-in-livrei, die dit gedraai met een blij gezicht in ontvangst neemt, omdat hij dan toch ook nog een klein verhoginkje heeft gekregen, Mussert die van serviliteit aan het Duits-praten slaat, durft te antwoorden: „Ons doel is ons volk in te schakelen in de oorlog, maar aan één kant en dat is de Europese kant." De man die moet zien hoe Duitsland zijn noodlot tegemoet gaat, wil ons vastkoppelen aan den misdadiger, wien de galg al in de verte toewenkt. Uit eerzucht, uit slaafsheid — of misschien uit valse schaamte, omdat hij zijn gehele actie nu toch niet désavoueren kan...

De ondergeschikte pers bracht Mussert hulde.

Geheel de N.S.B., met de aan haar ondergeschikte pers, heeft natuurlijk richting genomen op den nieuw-ouden Leider, en ook gedaan of ze erg blij was met het cadeau. In het „Nationale Dagblad" danst Raatgever, de hoofdredacteur, voorop en weet nauwelijks hoe hij aan zijn uitbundige vreugde uiting moet geven. Hij raakte er zózeer van aan de kook, dat hij dwaasheid ging schrijven. Wat zegt men wel van de volgende passage:

„Nu is het dan zover; Mussert is de Leider van het Nederlandse volk en de Rijkscommissaris, Dr. Seyss Inquart, heeft vastgesteld, dat de N.S.B. medeverantwoordelijk is voor de leiding van ons volk, een verantwoording, die vele en zware plichten aan de leden van de N.S.B. oplegt, doch die slechts de besten onder hen juichend aanvaarden, omdat zij voor het Nederlandse volk alles, ja alles, willen doen in het besef, van een der bronnen van het Nederlandse Nationaal-Socialisme, de liefde voor Volk en Vaderland."

Onze oude kennis Mr. Huyts schrijft in de „Nieuwe Rotterdamsche Courant" in een hoofdartikel, dat „Leider van het Nederlandse volk" heet:

„Ook na de gisteren door den Rijkscommissaris en den Leider der N.S.B. gehouden redevoeringen zal — hoe zou dat ook te midden van de storm van deze tijd anders kunnen? — de spanning in ons volk voortduren, wat nu eigenlijk van de toekomst mag worden verwacht en hoe de verdere toekomst, waarin wij onze plaats in Europa zullen hebben ingenomen, zich reeds in de voorbereidende maatregelen van heden zal afspiegelen".

Waarlijk, het wordt hoog tijd, dat er eens een „Vormingskamp" voor hoofdredacteuren wordt ingericht. De dagelijkse persconferentie in Den Haag is niet voldoende om ze in de goede richting te sturen!

Verduitsing van taal en denkwijze.

Een van de gevolgen van de Moffen-heerschappij over ons land is de verduitsing niet alleen van de taal, maar zelfs van de denkwijze van ons volk.

Wij menen niet, dat vóór de inval van de vreemde overweldigers de beschouwingen in onze pers altijd zo goed geschreven waren. Wie zelf heeft moeten schrijven met één oog op de onverbiddelijke klok en een zettersjongetje naast zich, die met de nog vlekkende velletjes wegholde, gevoelt op dit punt zeeën van toegeeflijkheid. Maar al haperde er wel eens wat aan de vorm, onze artikelen waren toch over het algemeen helder van opzet, verstandig en logisch gedacht.

Tegenwoordig is dat ook al anders. Er wordt, naar het Duitse voorbeeld, bij ons thans veel meer geleuterd en nodeloos-omslachtig gedaasd.

De leefruimte.

Hier volge een voorbeeld, ontleend aan „Volk en Vaderland". De schrijver heeft het over „leefruimte" (inderdaad een betere term dan „levensruimte"), die mooie uitvinding van het roofzuchtige Germanendom om anderen het hunne afhandig te maken. Hij wil zeggen: „Als je sterk genoeg bent vergenoeg je je niet met wat je op je eigen terrein hebt, maar je pikt nog bovendien de bezittingen van je buurman in. Is je buurman echter óók sterk, tracht je dan met hem te verstaan". Niets is eenvoudiger, niets is duidelijker, niets is meer in overeenstemming met de Duitse neigingen en gewoonten. Maar wilt ge weten hoe hij dat nu zegt? Ziehier:

„Onder leefruimten verstaan wij gebieden in de wereld, die de volken onder inzet van hun grootste praestatievermogens hebben ontsloten, om deze in de lijn van hun bestaansstrijd methodisch te exploiteren. Een leefruimte behoeft niet noodzakelijk besloten te liggen tussen bepaalde staatkundige grenzen van een land. In de regel zal de leefruimte van een volk zich ver uitstrekken buiten zijn souvereiniteitsgebied."

„Lütke wijst er nergens terloops op (doch het is van grondleggende betekenis), dat voor de ontsluiting en het toegankelijk maken van de vreemde ruimte geheel andere gezichtspunten normgevend zijn. Wel zal ook bij de ontsluiting van de vreemde ruimte op de een of andere manier het eigen volkse praestatievermogen op een meer of minder uitdrukkelijke wijze deelnemen. Maar alle inwerkingen op de vreemde ruimte, die over het algemeen als deelneming der eigen volkse praestatievermogens aan de uitbouw van vreemde, onder een zelfstandige staatssouvereiniteit staande, ruimte beschouwd kunnen worden, zijn toch beslissend gebonden aan de wil der in die ruimten heersende volken om aan zulk een deelneming ook het daarmede overeenkomstige werkterrein af te staan.

Gepraat in de ruimte.

„Terwijl voor de vorming der eigen ruimte alleen het doel geldt, om voor die ruimte het beste aan levensbehoeften voor het volk te winnen, is het bij de organisatie der vreemde ruimte beslist noodzakelijk zeer bepaalde, bij verdrag vastgesteld grenzen in acht te verdrag vastgesteldde grenzen in acht te nemen.

Want de vreemde ruimte van een volk is tegelijk steeds de eigen ruimte van andere volken! De betekenis en de energie van een vreemde ruimte hangt derhalve geheel af van de aard, de afmeting en de deugdelijkheid van de samenwerking der volken. Een in bindende overeenkomsten vastgelegde en door de geestelijke en politieke houding der volken innerlijk erkende samenwerking is de beste waarborg voor de opbouw van de vreemde ruimte. Omdat bij zulk een samenwerking elk volk noodzakelijkerwijze de eigen ruimte van het andere volk als zijn vreemde ruimte beschouwt, levert deze samenwerking in beginsel reeds voordeel op voor alle volken."

„Zo komt het, dat de leefruimte van een volk tegelijk ook de leefruimte van een ander volk is. Elk volk neemt daarbij natuurlijk een 'einmalige', niet-tweeslachtige positie in binnen deze totaalgeordende leefruimte, en van elk volk uit neemt derhalve deze gemeenschappelijke leefruimte gestalte en betekenis aan."

Met dergelijk gebazel moeten in Nederland tegenwoordig de krantenlezers het doen. Kan men hun verwijten, dat ze geen kranten meer lezen?

Wij zouden zeggen, dat in de eigen ruimte van „het andere volk" voor vreemde ruimte geen ruimte is. Maar een logische gedachte van eerlijke mensen komt den roofzuchtigen satellieten van Hitler niet gelegen.

Wij ontvingen

WOORDENBOEKEN.

Reeds verschillende malen gewerden ons verzoeken om bij gebrek aan woordenboeken uit het moederland, „dan maar Engelse" te zoeken. Na ons in verbinding gesteld te hebben met ter zake kundige Noordamerikaanse lieden, kunnen wij een drietal woordenboeken, de **„Cassell's Dictionaries"**, uitgegeven bij **Funk & Wagnall's Company**, 354—360 Fourth Avenue, New York, N.Y., U.S.A., aanbevelen.

French — English en **English — French**, door Dr. Ernest A. Baker (Engelsman), $ 3,—, ± 1000 blz. Dit woordenboek bevat een zeer uitvoerige woordenlijst en ook een groot aantal eigennamen (voornamen, aardrijkskundige namen e.a. met Engelse aequivalenten). Overal is de uitspraak aangegeven, in het eerste gedeelte van het Frans, in het tweede gedeelte van het Engels. Ook is een lijst van alle onregelmatige werkwoorden opgenomen, met een schema van de vier vervoegingen, welke hierbij toegepast moeten worden.

Ook bevat het boek een handig overzicht van Franse munten, maten, gewichten, met daarnaast de Noordamerikaanse munten, maten en gewichten, Vervolgens is opgenomen eenzelfde overzicht van Noordamerikaanse munten, maten en gewichten met het Franse aequivalent ernaast. Het boek is stevig gebonden.

Latin-English en **English-Latin**, door J.R.V. Marchant en Joseph F. Charles (beide eveneens Engelsen), $3,—, ± 1000 blz.

Dat er naar een Latijns woordenboek gevraagd wordt stemt tot blijdschap. Daar deze taal bij ons weten tot Curaçao's schande nergens officiëel onderwezen wordt, doet zien, dat enkelingen het Latijn zelf leren. Voor beginnelingen en gevorderden (laat ons zeggen in Nederlandse maatstaf, de gehele B-afdeling van het gymnasium) is dit boek meer dan voldoende. Het aardige is, dat dit boek ook een afdeling Engels-Latijn bevat (292 bladzijden), die juist bij het maken van thema's haar diensten zal bewijzen. Het woordenboek is vooral voor classiek Latijn bedoeld, doch ook vele Laat-Latijnse woorden zijn voor het gemak opgenomen. Bovendien bevat dit werk een lijst van in het Latijn gebruikte vaste afkortingen, een volledig schema van de Romeinse Kalender (met de onze ernaast, zodat men zonder rekenen of denken kan zien, dat bijvoorbeeld 10 Augustus is a.d. IV Id. Aug.), een lijst van aardrijkskundige namen, en een klein lijstje van de meest voorkomende doopnamen met hun Latijnse vorm ernaast. Al met al een buitengewoon practisch boek.

German-English en **English-German**, door Karl Breul (hoogleraar te Cambridge, Engeland), $3,75, ± 1500 blz. Dit boek heeft sedert 1909 herdruk op herdruk beleefd. In 1934 was de animo verdwenen, maar nog was Werldoorlog II niet begonnen of de herdrukken bleken weer nodig. Op zichzelf is dit symptomatisch voor een mentaliteit in de practisch-gezinde Verenigde Staten. Wie de Noordamerikaanse couranten leest, staat verstomd, hoeveel stoomcursussen er daar voor Japans en Duits plotseling gegeven worden; vrijwel elke week komt er een nieuw leerboek voor deze talen uit. Want zo redeneert men blijkens een artikel, dat erover verscheen: 's vijands taal moet men allereerst leren: om te weten, wat de vijand zegt en schrijft en om na de oorlog in Duitsland terecht te kunnen bij de opreddering.

Men denkt er daar precies anders over dan bij ons, blijkbaar de massa van het publiek, want het aantal geannonceerde leerboeken voor Duits en Japans is legio. Het woord „nazi" komt al in de laatste editie voor!

Een lijst van Duitse plaatsnamen met Engelse vertaling, bleek nodig om de Duitse kranten vlot en vlug te kunnen lezen; een lijst van in het Duits gebruikelijke afkortingen eveneens. Onregelmatige werkwoorden, maten, munten en gewichten verklaard.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo.: 9 Juni.:

Telegram Afdeling: Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: De Troye, tel. 724, Emmastad 133A.

Dok Afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330.

„H.J.A. Schroederschool": De Pinkstervacantie aan onze School zal beginnen Donderdag, 10 Juni as., **na afloop der lessen.** Hervatting der lessen op **Woensdag** 16 Juni as.

SURINAMERSKAMP SUFFISANT.

Kampnieuws: Donderdag 10 Juni: **Lezing** van den heer Narendorp; Zondag 13 Juni: **Dansen** in de Club. Muziek **Concordia Band**; Maandag 14 Juni: Voetbalwedstrijd Bondselftal tegen elftal uit Engels kamp; Zondag 20 Juni: Athletiekdag voor de Kampbewoners.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag, 6 Juni 1943 om de C.A.B.-tropee:

Jong Holland 1 — Independiente 1 2—3.
S.U.B.T. 1 — Atlanta 1 3—0.
S.U.B.T. 1 — Independiente 1 1—1.

Maandag, 14 Juni 1943 (2e Pinksterdag), zullen beide elftallen weder tegen elkander uitkomen om de C.A.B.-tropee.

Scherpenh. Jr. — Jong Curaçao Jr. 3—1.

WEDSTRIJDPROGRAMMA. STADION.

Zaterdag 12 Juni 1943: Transvaal 1 —Jong Curaçao 1 (Weldadigheidswe[dstrijd])
Zondag 13 Juni 1943: Baseballwedstrijd ten bate van het Rode Kruis.
Maandag 14 Juni 1943: S.U.B.T. 1 — Independiente 1 (Om de C.A.B.-tropee).

COMPETITIE 1943.

Zondag 20 Juni 1943:	A-Klasse:	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Ankoné)
Zondag 27 Juni 1943:	A-Klasse:	Independiente 1 — S.U.B.T. 1 (Van Rosberg)
Zondag 4 Juli 1943:	A-Klasse:	Atlanta 1 — Jong Curaçao 1 (Oehlers)
Zondag 11 Juli 1943:	A-Klasse:	Independiente 1 — Transvaal 1 (Viejou)
Zondag 18 Juli 1943:	A-Klasse:	Jong Holland 1 — Atlanta 1 (Van Rosberg)

MUNDO NOBO.

Zondag 13 Juni 1943:	Reserve A-klasse	Jong Curaçao 2 — Jong Holland (Ercol)
Zondag 20 Juni 1943:		S.U.B.T. 2 — Atlanta 2 (Visser)
Zondag 27 Juni 1943:	B-klasse	Be Quick 1 — Caribe 1 (Leers)
Zondag 4 Juli 1943:		R.C.C. 1 — Scherpenheuvel 1 (Visser)
Zondag 13 Juni 1943:	Juniores	Jong Holland — Independiente (Rog)
Zondag 20 Juni 1943:		Jong Curaçao — Jong Holland (Taytelbaum)
Zondag 27 Juni 1943:		Independiente — Scherpenheuvel (Ercol)
Zondag 4 Juli 1943:		S.U.B.T. — Jong Holland (Taytelbaum)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 13 Juni 1943:	Juniores	Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Viejou)
Zondag 20 Juni 1943:	B-klasse	Scherpenh. — Union Sporting Club (Oehlers)

Aanvang der wedstrijden: Voor de A-Klasse en Reserve A-Klasse om 16.15 uur precies; voor de Juniores des morgens om 10 uur precies (speeltijd 2 x 30 minuten).

De vereniging „Arsenal" is op haar verzoek als lid van de C.V.B. afgeschreven. Aangezien genoemde vereniging haar verplichtingen geheel is nagekomen, bestaat hierdoor de mogelijkheid voor haar spelers, om voor een andere vereniging uit te komen.

Afschrijving: A. Torres van „Atlanta".
Ed. Vos van „Independiente".

De vereniging „Independiente" wordt verzocht vragenlijsten in te dienen voor haar inschrijvingen. De brief van 3 Juni 1943 2—43.—) kan niet in behandeling worden genomen.

Hierbij wordt medegedeeld, dat, in afwijking van vroegere jaren, dit jaar wel wedstrijden zullen worden gespeeld op 11 en 18 Juli '43 (e Heilige Communie), dit in verband met het zeer uitgebreide competitie-programma.

De spelers van de diverse verenigingen worden verzocht in hun officieel costuum op het speelveld te verschijnen en niet zoals het herhaaldelijk voorkomt, met 3 of 4 verschillende kleuren broekjes en shirts.

Het bestuur van de C.V.V. „Transvaal" is thans als volgt samengesteld:

G. da Silva	Voorzitter
E. Berkenveld	Secretaris, Joh. van Walbeeckplein 23
A. Chin-A-Len	Penningmeester
W. Berkenveld	Commissaris
F. Netto	Commissaris

Inschrijving: Lirio Mathilda, gewoon lid (ex-„Arsenal"), thans „Jong Curaçao" Ingeschreven als lid „Union Sporting Club".

De spelers Moesker („Jong Holland"), Meulens („Independiente"), Jansen („S.U.B.T.") en Felicia („Atlanta") zijn voorlopig door het Bondsbestuur geschorst, zulks in verband met de incidenten van Zondag jl. 6 Juni 1943.

HET BESTUUR.